

Medzi ŽIVÝMI A MRTVÝMI

Prodekanka Lekárskej fakulty Univerzity Komenského, docentka MUDr. Eliška Kubíková, PhD., ktorá je aj prednôstkou Anatomického ústavu, hovorí o stretnutiach s ľuďmi, ktorí sa darovali vede.

Predstavovala som si ju celkom inak. Ženu, ktorá okrem iného komunikuje s darcami o smrti. Zaklopú na dvere alebo jej pošlú list a chcú darovať svoje telo vede. Biely plášť, mastné vlasy a okuliare, trocha desivý pohľad... Prodekanka MUDr. Eliška Kubíková, PhD., túto moju predstavu ani trochu nespŕhala. Naopak, dvere na moderne zariadennej kancelárii nám otvorila dokonale upravená a energická žena v červených obtiahnutých šatách. „Takto elegantná chodíte aj pitvate?“ Musela som sa opýtať. Eliška Kubíková sa len posmiala. Register darcov, ktorý má na starosti, a študijná činnosť, ku ktorej patria praktické cvičenia v pitevni, prednášanie anatómie študentom medicíny, publikovanie odborných článkov vo vedeckých časopisoch u nás aj v zahraničí, ako aj samotná vedecká práca sú len omrvinkou jej povinnos-

**Pre darcov
chcem na
cintoríne
pomník, kde
budí mať
vyryté svoje
mená.**

tí. V prvom rade ako prodekanka Lekárskej fakulty reprezentuje školu a pomáha jej postaviť sa na nohy. Keď sme prechádzali po chodbe, všimla som si mramorovú tabuľu s podávaním pre všetkých darcov. Eliška Kubíková sa ku mne naklonila a pošeptala, aby to „steny nepočuli“. „Chcela som, aby darcovia videli, ako si ich vážime. Do môjho príchodu tu nič podobné nebolo.“

BAVILA JU CHIRURGIA

Od malička vedela, že chce byť lekárkou, sna o medicíne sa nevzdala ani po troch neúspešných pokusoch dostala sa na fakultu. Napokon stihla nielen štúdium, ale aj lásku. V druhom ročníku sa vydala, po promocii nastúpila ako odborná asistentka na kliniku detskej chirurgie. „Po ôsmich rokoch sa mi narodila dcéra a keď mala jedenásť mesiacov, prišla som na detskú chirurgickú am-